

آیا پدر و مادر در تعیین جنسیت فرزند نقش دارند؟

چه ماهی برای تولد فرزند مناسب تر است:

مطالعات نشان می دهد که در نیمکره ی شمالی به نظر می رسد که بهترین ماه تولد برای بچه ها، خرداد، تیر و مرداد است.

یعنی اواخر بهار و اوایل تابستان، بهترین است و بدترین ماه دی و بهمن است و علت اصلی آن سرمای هواست.

بنابراین هر چه که محل زندگی به قطب شمال نزدیک تر باشد، رعایت این اصول اهمیت بیشتری دارد.

عادت ماهانه و تخمک گذاری در زن:

می دانیم که دختر دو یا سه سال بعد از آغاز عادت ماهانه اش، آمادگی این را پیدا می کند که تخمک گذاری را شروع کند و صاحب فرزند شود.

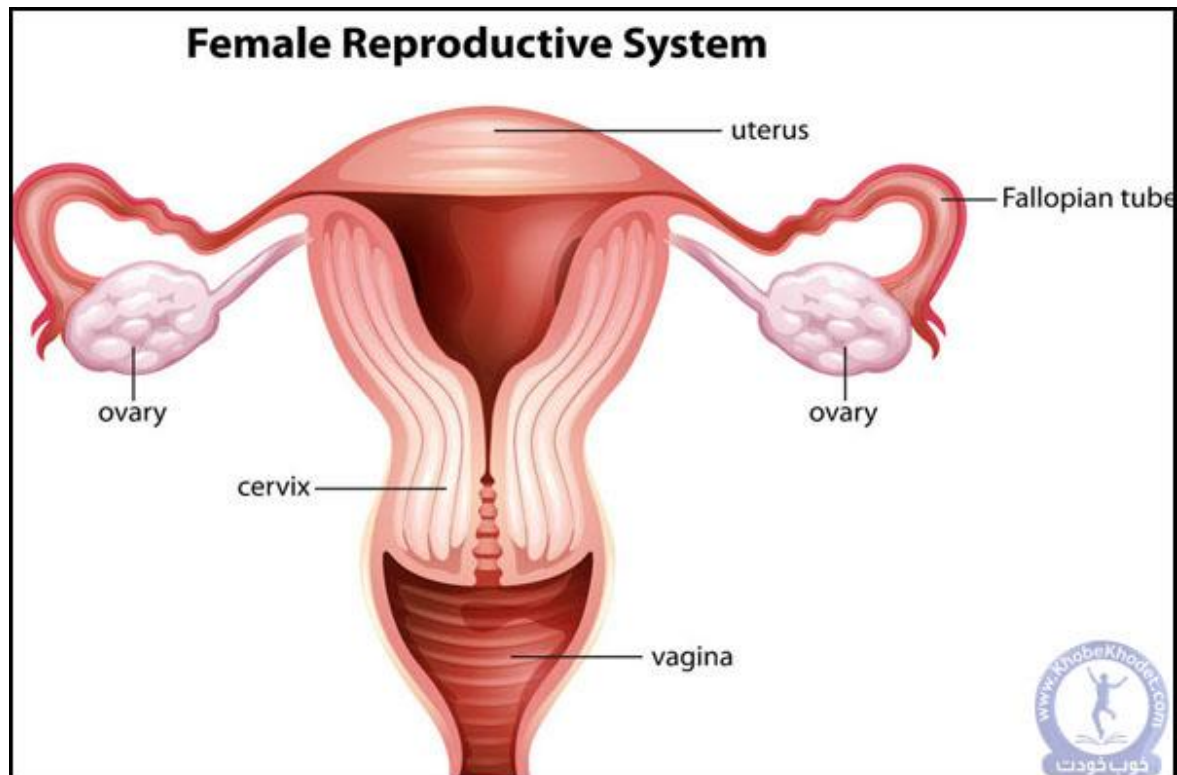
بنابراین به مجرد ظهور عادت ماهانه، دختر، آمادگی داشتن فرزند را ندارد.

زیرا همچنان تخمک سالم و قابل استفاده ای، به موقع از او به وجود نمی آید، تا بتواند صاحب فرزند شود.

همچنین حدود ۱۲ تا ۱۶ روز که به طور متوسط، ۱۴ روز است، بعد از آغاز عادت ماهانه، تخمک رها می شود.

و برای اینکه زن یا دختر بداند که آیا حامله است یا نیست، بهترین کار این است که هر روز صبح قبل از حرکتی و قبل از خوردن آب یا هر نوع ماده ی دیگری، درجه ی حرارت بدن خودش را اندازه بگیرد، در روزی که تخمک آزاد شده باشد، درجه حرارت $5/37$ خواهد بود.

که البته کمی از آن همچنان باقی می ماند ولی به هر حال نشانه ی این است که روز تخمک گذاری چنین مادر یا دختری، مسئله ۱۳ یا ۱۴ روز بعد از عادت ماهانه است و این تقریباً نظمی قابل پیش بینی دارد.

اگر چنین اتفاقی بیفتد، تخمک حدود یک روز یا ۲۴ ساعت منتظر اسپرم می‌ماند و اگر نه، تقریباً از میان می‌رود.

ولی اسپرم دو یا سه روزی می‌تواند همچنان دوام داشته باشد. معلوم است که اگر در این فاصله، رابطه‌ی جنسی برقرار شود، رابطه‌ی زناشویی اتفاق بیفتد، مادر میتواند صاحب فرزندی باشد.

ذکر این نکته مهم می‌باشد که به نظر می‌رسد کودک ۹ ماه و ۷ روز بعد از اولین روز آخرین عادت ماهانه‌ی مادرش، به دنیا خواهد آمد.

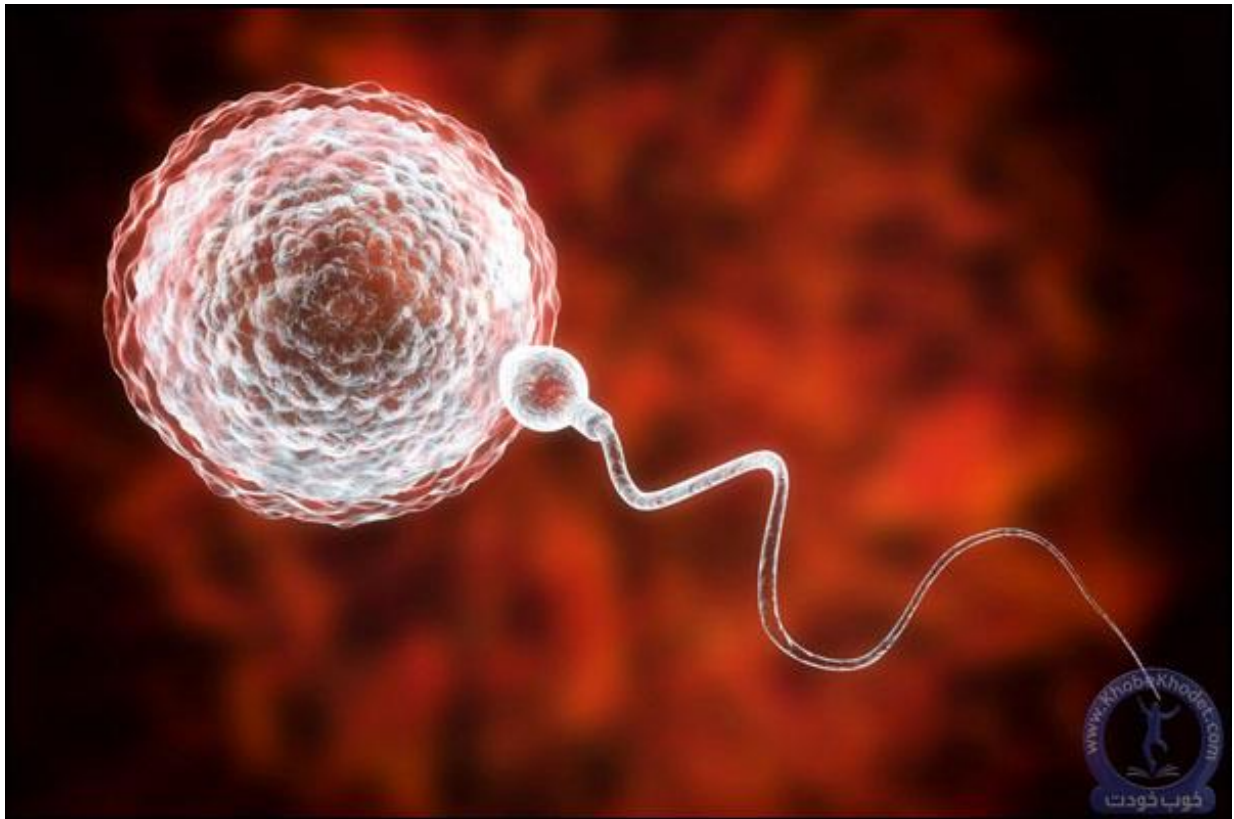
در نتیجه ۲۸۰ روز یا ۴۰ هفته طول می‌کشد تا فرزند ما از لحظه‌ای که سلول انسانی تشکیل شده، به این دنیا قدم گذارد.

تعیین جنسیت فرزند:

تعیین کننده‌ی جنسیت فرزند من و شما، اسپرمی است که خودش را به تخمک می‌رساند. زیرا اسپرمهای مرد،

دو گونه‌اند: پسر و دختر.

اگر اولین اسپرم پسر باشد که خودش را به تخمک می‌رساند، فرزند من و شما، پسر و اگر دختر، دختر خواهد بود.

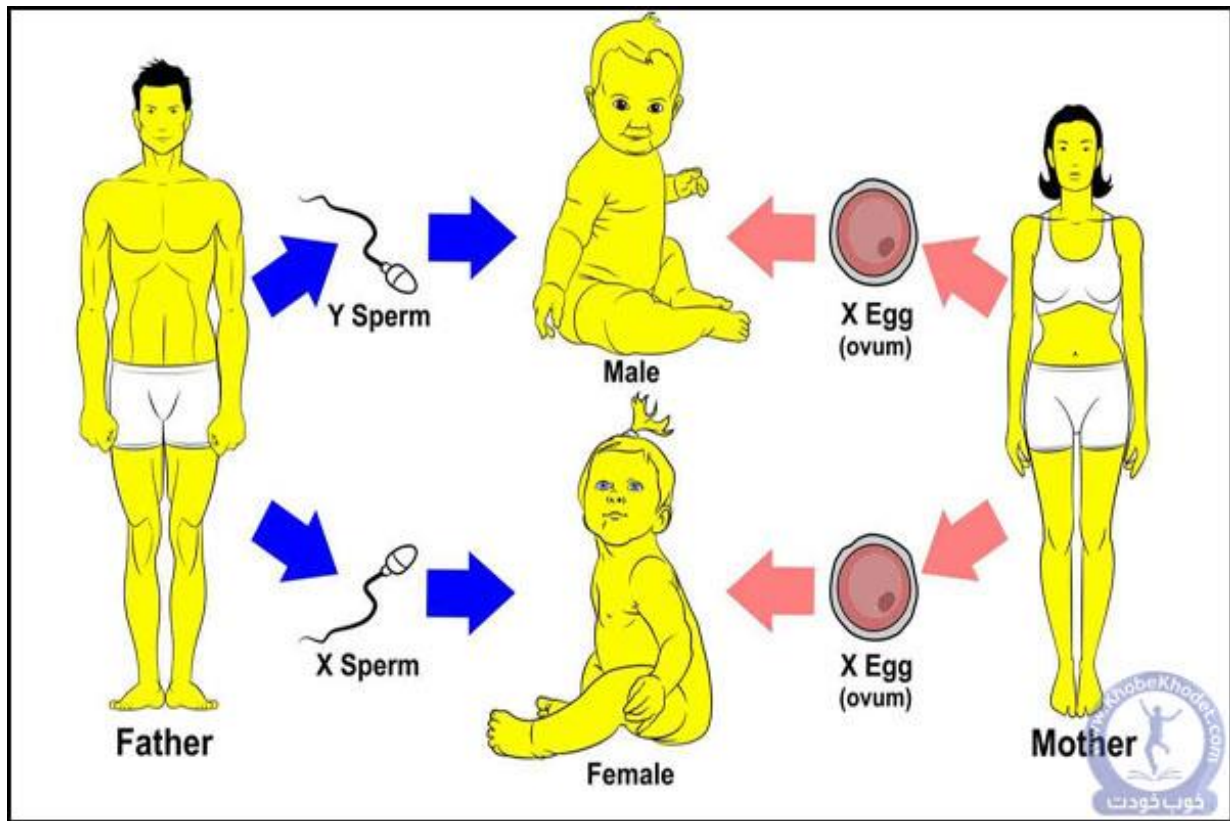

بنابراین تقریباً مادر هیچ نقشی در این زمینه ندارد و پدر هم، احتمالاً کاری از دستش ساخته نیست. در نتیجه بر اساس یک تصادف، و آن هم تصادفی که براساس قانون اعداد بزرگ است، اتفاق می افتد. به این معنا که قانون اعداد بزرگ به من و شما می گوید، وقتی که فراوانی نسبی به سمت بی نهایت میل میکند آنچه که نتیجه است، مساوی با احتمال می شود.

یعنی اگر یک سکه را ۵ بار بالا بیندازیم، ای بسا هر ۵ بار شیر و یا هر ۵ بار، خط بیاید.

اما همانگونه که پاسکال این کار را انجام داد، اگر حدود ۸ هزار بار آن را بیندازیم، نصفش یعنی ۴ هزار بار آن شیر ۴۰۰۰ باران خط خواهد آمد.

طبیعت وقتی که میلیونها اسپرم را به سمت تخمک می فرستد، شرایطی را فراهم می کند که پسر و دختر شدن به احتمال خودش، یعنی ۵۰-۵۰ برسد و نزدیک شود.

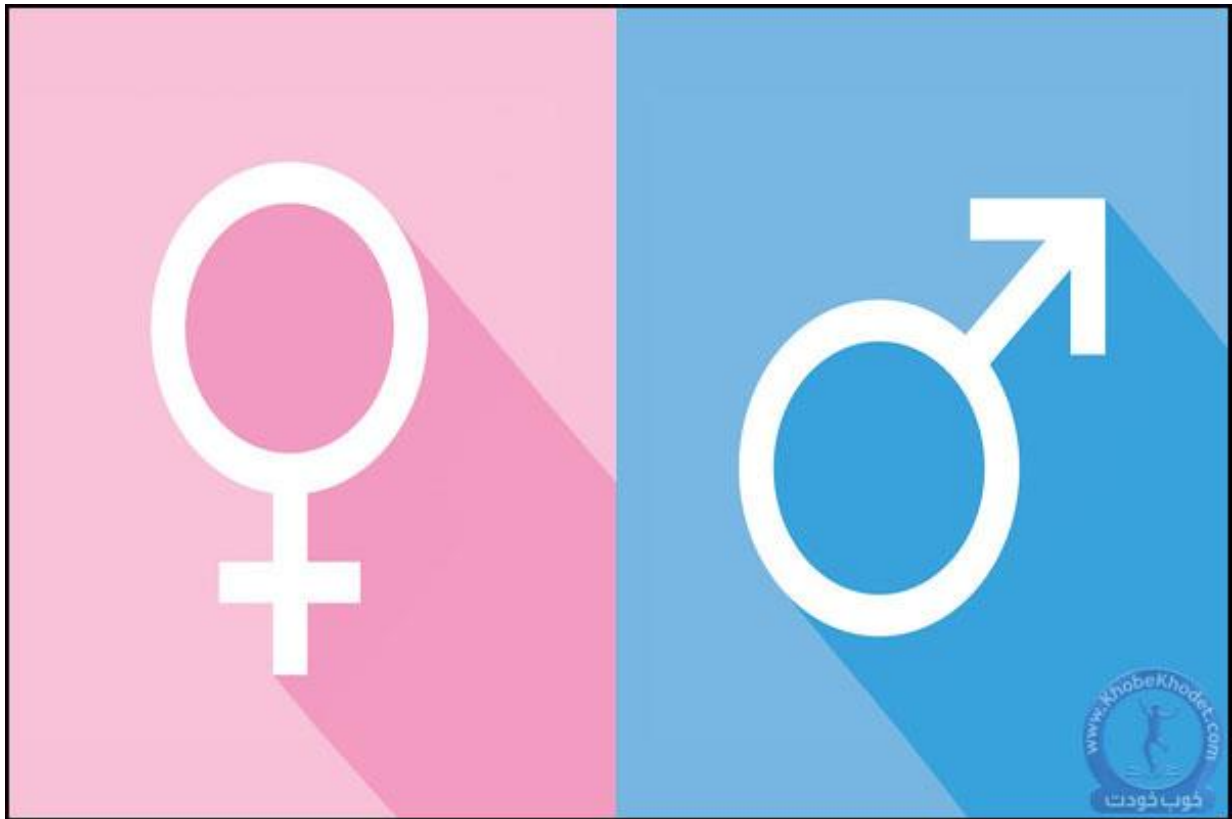
مطالعات مردم شناسی نیز نشان می دهد که همه ی جوامع تعداد پسران و دختران برابر بوده است. می دانیم که تعداد پسر در اسپرم پدر، به مراتب بیشتر از دختر است.

اما از آنجا که احتمالاً برخی از آنها ناقص هستند و کار خودشان را به درستی انجام نمی دهند، و بعداً آنهایی که به تخمک می رسند، توان بارور کردن تخمک را ممکن است که نداشته باشند.

در نتیجه در طول سالهایی که مطالعات درباره تعداد بچه ها بوده، ۱۰۴ پسر در مقابل ۱۰۰ دختر مشاهده شد.

اما وقتی که به حدود پانزده سالگی می رسیدند، چون که مرگ و میر پسران خیلی بیشتر از دختران بوده، تعداد دختر و پسر، حدود ۱۵ سالگی، برابر بوده است.

در دنیای امروز به دلیل رعایت اصول بهداشتی و موارد دیگر، تعداد پسران حدود ۱۰۶ در مقابل ۱۰۰ دختر است.

بنابراین آهسته آهسته احتمال افزایش جمعیت مرد با پیشرفت های پزشکی در جهان، وجود خواهد داشت.

هر چند که از یک طرف، احتمال اینکه پسر متولد شود، کمی بیشتر است، از جانب دیگر، با مرگ و میری که پسران در گذشته بیش از دختران روبرو بودند، امروزه روبرو نخواهند بود.

به یاد داشته باشیم:

پدر و مادر هیچ انتخابی و تصمیمی جز در مواردی که از طریق پزشکی اقدام می کنند، در راستای تصمیم برای داشتن پسر و دختر ندارند.

و هیچ مسئولیتی یا تقصیر و افتخاری متوجه آن ها نخواهد بود.

امیدواریم که این افسانه و توهم بسیار آزاردهنده و ویرانگر که دختری یا زنی نمی‌تواند صاحب پسر شود یا مردی مفتخر از این باشد که فقط پسر به دنیا آورده یا دختر، برای همیشه کنار گذاشته شود.

زیرا هیچ نقشی، هیچ مسئولیتی، هیچ تقصیری به هیچ شکل و فرمی، پدر و مادر در این زمینه نداشته و ندارند.

بنابراین بر اساس یک احتمال، من و شما می‌توانیم صاحب پسر و یا دختر شویم.

به هر حال این هم، نوعی نگاه درست به مسئله زن و مرد و تولید مثل است و آرزواین است که باورها و نظریات عجیب و غریبی که برخی از اوقات حتی خانواده‌ها را برهم ریخته و یا روابط فامیل را به صورت آزاردهنده‌ای در آورده است، برای همیشه کنار گذاشته شود.

امتیاز زن یا مرد (پسر یا دختر) نسبت به یکدیگر

در طول تاریخ متاسفانه ما مردان، با یک برداشت، نظر و قضاوتی، خودمان را همراه و دم ساز کردیم که احتمالاً امتیازی داریم و حال آنکه مطالعات علمی نشان می‌دهد چنین امتیازی نیست و اگر هم باشد، از آن دختران و زنان است و نه ما مردان.

ولی مطلب این است که چگونه ممکن است من به عنوان یک مرد، معتقد باشم که: زن با مرد متفاوت است؟.

اما چطور چنین تفاوتی را با تمام وجودم، آن زمان که از محبت و مهربانی و اخلاق و انسانیتی برخوردارم، بین خودم و مادرم، بین خودم و دخترم و خواهرم و همسرم قائلم؟.

اشکال کار این است که متاسفانه ما تفاوت زن و مرد را مطرح می‌کنیم، اما متوجه نیستیم که تفاوت را بین مادر، دختر، خواهر و همسرمان را هم به وجود بیاوریم.

در حقیقت گفتگو درباره ی تفاوت زن و مرد و امتیاز یکی بر دیگری بوده است.

اما من کجا و مادر کجا! من کجا و دختر و خواهر من کجا! که بخواهم تفاوت و امتیازی را قائل شوم که نیست.

شاید موضوع همسر معنای دیگری داشته باشد.

بنابراین امید است که حال که به اینجا رسیدیم، مسئله ی اصلی و اساسی برای من و شما، انسان و انسانیت باشد، صرف نظر از اینکه پسر یا دختر هستیم.

نکته ی دیگر اینکه، متأسفانه برخی از اوقات، در محافل و مجالس می‌بینیم که گفته می‌شود: مادر شوهریم!.

آن کسی که مادر شوهر یا مادر زن است، یک روزی دختر کسی بوده و همچنان هست. یک روزی همسر کسی شده است.

یک روزی مادر کسی بوده است. یک از زمانی با وجودی که مادرشوهر است، حتی می‌تواند مادر زن باشد.

یک چنین فردی، یک انسان است، یک شهروند است،
یک دوست و یک همکار است. آیا فقط مادر شوهر است؟.

آیا هیچ چیز غیر از مادر شوهری یا مادر زنی در این فرد نیست؟!

یک چنین برجسبی، بدون تردید میان انسان ها فاصله می‌اندازد.
بنابراین یک مادر شوهر یا یک مادر زن یا پدر شوهر یا پدر زن، ده ها صفت و یا مقام و موقعیت مشخص و معینی را دارند که هر کدام از آنها با ارزش هستند.

بنابراین تکیه و توجه فقط بر یکی، آن هم، آن را به صورت خوب و بد در آوردن، در دنیای امروز باعث تأسف است!.

بنابراین حال که سخن درباره ی داشتن پسر و دختر است و فقط من و شما به نوع سالم و خوب آن باید آرزومند و از داشتن آن شاکر و سپاسگزار باشیم.

باید موضوع های دیگر مربوط به تفاوت انسان ها را هم نادیده بگیریم.

خدای مهربانی که ما را خلق کرده، در چشم او همه برابریم و امید نیز این است که در مغز و قلب ما، همه با هم برابر باشیم.